

EMKA A JEJ ZRÁŽKA S AUTOBUSOM

Mala vtedy len 16 rokov a celý život pred sebou. 8.7.2020 bol deň, na ktorý Emka a ani jej rodina nikdy nezabudnú. Tak, ako každý mladý človek v jej veku, aj ona si chcela popri škole niečo zarobiť. Práve v tento deň okolo obeda išla z pohovoru na brigádu, domov. Jej osudným bol práve priechod pre chodcov v Šali. Celá nehoda je až neuveriteľná a každý z nás si asi povie, ako je toto možné? Prečo sa takéto nehody stávajú? Stalo sa a čas sa už nedá vrátiť späť. Skutočný príbeh nám otvorene porozprávala sama Emka.

Dozvedeli sme sa, že Emka prechádzala na zelenú cez priechod pre

chodcov. Vtom ju tesne pred koncom zrazil autobus pri odbočovaní. Udrel jej hlavu, pravú hornú časť tela, pri čom sa jej zlomila kľúčna kosť. To však nebolo všetko, pravdepodobne jej pri páde prešiel autobus zadnými kolesami aj ľavú nohu, o čom svedčili aj odtlačky kolies na jej nohavičkách. V posledných momentoch vedomia ešte stihla Emka okoloidúcej pani nadiktovať číslo na mamu, ktorej hneď zavolala. Ďalšie udalosti a momenty si už Emka nepamätala, stratila totiž vedomie. O tom, čo bolo ďalej, sa dozvedela už len z rozprávania iných.

Mamina okamžite prišla, no videla už len to, ako jej dcéru nakladajú do sanitky. Ako každý rodič, cítila obrovský strach a intenzívne to

celé prežívala. Emka bola hneď vrtuľníkom prevezená do nemocnice na Kramároch. Tam jej spravili potrebné vyšetrenia a v priebehu mesiaca podstúpila spolu 5 operácií. Ako prvú, jej operovali nohu, ktorú museli zafixovať. Po operácii bola umiestnená na JISKE.

„Boli to tri dni, ktoré si vôbec nepamätám.“

V priebehu nasledujúcich dní si Emka prešla ďalšími operáciami, kde jej lekári museli dať do nohy a kľúčnej kosti „železo“ (kovový materiál na fixáciu zlomenej kosti – pozn.red.). Aké boli jej bezprostredné pocity?

„Keď som sa zobudila, bola som strašne vystrašená. Plakala som a čakala som, kedy prídu rodičia.“

Niekoľko ďalších dní a týždňov bola hospitalizovaná na Klinike detskej chirurgie. Spomínala, že počas celého pobytu v nemocnici boli všetci na oddelení veľmi milí a pomáhali jej. Navštívil ju aj psychológ, s ktorým sa vedela o celej situácii dobre porozprávať a ktorý jej veľmi pomohol. Rodina ju pravidelne navštevovala a vnímala jej obrovskú podporu. Cítila podporu aj od priateľov, spolužiakov a okolia.

„Rodičia mi neukazovali svoj strach, sústredili sa len na mňa.“

Emkin zdravotný stav sa však začal komplikovať tak, že sa jej pod kolonom začala robiť nekróza (odmretá

časť tkaniva – pozn.red.). To vyžadovalo ďalšie operácie a neskoršie aj transplantáciu kože. Po regenerácii prišla konečne chvíľa ísť domov.

„Celý ten mesiac som poriadne nestála kvôli všetkým tým operáciám, že to bolo také komplikované.“

Po tom ako prišla domov, sa začala jej cesta cvičení a rehabilitácií. Jej pohyb bol v tomto období veľmi obmedzený a dopomáhal jej aj vozík a barly, keďže na nohu nemohla vôbec dosťupovať. Prešla si fyzioterapeutickými cvičeniami s pomocou terapeuta v domácom prostredí. Po siedmych týždňoch začala nohu postupne zatažovať a neustále rehabilitovala. Jej vytrvalosť a húževnatosť bola natoľko silná, že v októbri 2020 bez pomoci stála a chádza jej nerobila žiadny problém.

Po dvoch rokoch od nehody sa u Emky začali objavovať nepríjemné bolesti v operovaných končatinách. „Železo“ z kľúčnej kosti už mala medziasom vyoperované, ale ukázalo sa, že jej telo neprijíma ani to druhé v nohe. Musí podstúpiť ďalšiu operáciu nohy, aby jej ho vybrali. Potom ju čakajú opäť rehabilitácie a postupné vrátenie sa k bežnému životu. Veríme, že táto mladá a pozitívna osoba zvládne aj túto operáciu a regeneráciu minimálne tak dobre, ako zvládla tú po nehode.

Emka je plná optimizmu, energie a dobrej nálady. Vo voľnom čase má veľmi rada kone, športuje a rada si zacvičí vo fitku. Má množstvo životných plánov. Od septembra 2022 je už Emka v maturitnom ročníku a pomaly začína uvažovať nad tým, akým študijným smerom sa bude uberať. Bude to biológia alebo práve fyzioterapia, ku ktorej ju privedla práve jej nehoda? Všetko ukáže čas.

Emka a jej rodina prekonali ťažké chvíle, no zvládli to spoločnou pomocou, podporou a silným odhodlaním vrátiť sa do bežného života čo najskôr. V živote ju toho čaká ešte veľmi veľa. Držíme jej palce a prajeme nech sa stále usmieva ako doteraz.

Emka, pre nás všetkých si práve ty, tvoja vôľa, odhodlanie a radosť zo života obrovskou motíváciou.

Ďakujeme.

